

Δώρησέ μου μετάνοια, Κύριε...

/ Γενικά Θέματα

Νύν έτι και σήμεραν κατησχυμένω προσώπω και εις γήν νεύοντι, τολμώ λαλήσαι προς σέ τον Δεσπότην και Δημιουργόν τών απάντων. Εγώ δέ είμι γη και σποδός, όνειδος ανθρώπων, σκώληξ τω όντι και ούκ άνθρωπος, όλως κατεγνωσμένος και κατώδυνος.

Πώς ατενίσω σοι, Δέσποτα; Εν ποία καρδία; Εν ποίω συνειδότι; Εν ποία γλώσση λαλήσω σοι; Πώς δέ τήν αρχήν ποιήσω της εμής εξομολογήσεως; Ποίων αμαρτιών άφεσιν ο τάλας αιτήσω πρότερον; Τών έν γνώσει ασυγγνώστως και τών έν παραβάσει αγίων Σου εντολών, ή τών έν καταθέσει πονηρών λογισμών;

Άλλ' ώ Δέσποτα, ως έχων της μακροθυμίας τό πέλαγος έμφυτον και της ευσπλαχνίας τήν άβυσσον, μή παραχώρησης κοπήναι με τον αχάριστον ως τήν συκήν τήν άκαρπον μηδέ αρπάσης με άνέτοιμον, μηδέ παραστήσης τήν ψυχήν μου

στηλίτευμα ελεεινών τω φοβερῷ και αδεκάστῳ σου βήματι. Ἄλλ' ὡς αγαθός Θεός και φιλόανθρωπος, ελέησόν με τόν ἀχάριστον, τόν πεπωρωμένον, τόν αναπολόγητον, τόν καταδεδικασμένον, τόν ἀξίον πάσης κολάσεως και τιμωρίας.

Πῶς επικαλέσομαί σε, Δέσποτα τῶν ἀπάντων, τάς εντολάς σου μή φυλάξας; Μετά γάρ τό λαβεῖν με τήν επίγνωσιν της ἀληθείας, γέγονα θυμώδης, ανελεήμων, μάλιστα δέ ἐν ρυπαροῖς λογισμοῖς, και ἐτι ἐν γαστριμαργία, ἐν ἀδηφαγία, ἐν υπερηφανία, ἐν καταλαλιά, ἐν υποκρίσει; Ψευδόμενος γάρ ἐγώ ἐπί τους ψεύτας ἀχθομαι• κρίνω τους πταίοντας ὁ πλήρης πταισμάτων• ἐάν υβρισθῶ, ἀμύνομαι ἐάν μή τιμηθῶ, βδελύττομαι, και τους τάληθή μοι λέγοντας ὡς ἐχθρούς λογίζομαι• μή κολακευόμενος ἀηδιάζω• ἀνάξιος ὦν τιμάς ἀπαιτῶ.

Εάν μή τις λειτουργή μοι, κακολογῶ αὐτόν ὡς υπερήφανον ἀσθενούντα ἀδελφόν ἀγνώ, ἐγώ δέ ἀσθενών, φιλείσθαι και υπηρετεῖσθαι θέλω. Μειζόνων περιφρονῶ και ἐλάττονας υπερорῶ• ἐάν κρατήσω βραχύ τι ἐμαυτόν ἀπό της ἀλόγου ἐπιθυμίας, κενοδοξῶ• ἐάν κατορθῶσω ἀγρυπνίαν, τη ἀντιλογία παγιδεύομαι. Εάν ἐγκρατεύσω ἐμαυτόν ἀπό βρωμάτων, τῷ τύφῳ καταποντίζομαι• ἐάν εἰς ἀρετήν προκόψω τι, κατὰ των ἀδελφῶν μου ἐπαίρομαι. Ἐξωθεν ταπεινοφρονῶ και τη ψυχὴ ὑψηλοφρονῶ...

Κύριε, διά τους απείρους σου οικτιρμούς δώρησαί μοι μετάνοιαν.

Άγιοι Πάντες, πρεσβεύσατε υπέρ εμού του αμαρτωλού, εκχέατε τήν δέησιν υμών προς τόν οικτίρμονα Θεόν, ίνα επιστρέψη τήν ψυχήν μου, τω άδη προσκολληθείσαν υπό τών ατίμων παθών. Πρεσβεύσατε, Άγιοι, υπέρ εμού, ίνα διά τών αγίων υμών ευχών άξιος μετανοίας γένωμαι. Έργον γάρ έστιν υμών, Άγιοι, πρεσβεύειν υπέρ αμαρτωλών, Θεού δέ τό τους απεγνωσμένους ελεείν. Όσοι και Δίκαιοι, οί καλώς τόν αγώνα τελέσαντες, συνέλθετε επί εμοί τω δυστήνω, και ή ώς νεκρόν με θρηνήσατε, ή ώς ημιθανή οικτειρήσατε• επει εγώ ούκ έχω προς Θεόν παρρησίαν διά τάς πολλές μου αμαρτίας. Εκχέατε έλεος έπ' εμοί, Άγιοι, ώς εις αιχμάλωτον και τραυματιαν. Οίδα γάρ ότι, εάν υμεις του Θεού δεηθήτε, πάντα μου τά πλημμελήματα συγχωρηθήσονται τη αφάτω αυτου ευσπλαγχνία ώσπερ γάρ αυτός φιλάνθρωπος έστιν, ούτω και υμεις.

Μόνον μή υπερίδητέ με. Πρόσδεξαι, Κύριε, τήν ταπεινήν μου δέησιν ταύτην και ελέησόν με διά πρεσβειών τής πανάχραντου σου Μητρός και πάντων σου των Αγίων, ίνα κάγώ μετά πάντων τών σωθέντων τω αφάτω σου ελέει προσκυνώ σε τόν έν Πατρί και Πνεύματι δοξαζόμενον Θεόν Λόγον. Αμήν.

Όσιος Εφραίμ ο Σύρος

«Όπου επισκιάζει η χάρις σου Αρχάγγελε, από εκεί διώκεται η δύναμη του διαβόλου.

Διότι δεν μπορεί να μείνει κοντά στο Φώς σου ο εωσφόρος που έπεσε στο σκοτάδι και παραμένει σ' αυτό.

Γι' αυτό Μιχαήλ Αρχάγγελε, σε παρακαλούμε να σβήνεις τα βέλη του που είναι

γεμάτα πυρ και κινούνται εναντίον μας»

«Μίλα όταν έχεις κάτι καλύτερο από την σιωπή».

Πηγή: xristianos.gr hristospanagia.gr